

Lovforslaget gennemførtes ikke, idet der på anden måde, omend i mere begrænset omfang end oprindelig foreslået, skaffedes midler til „Ungdommens uddannelsesfond“, jfr. den herom gennemførte lov, som er omtalt foran under nr. 98.

---

3. Forslag til lov om en overordentlig skat til staten af faste ejendomme. (Finansminister *Kampmann*). [A. sp. 449].

Fremsat skriftligt i folketinget $\frac{3}{12}$ (F. sp. 1231). 1. beh. $\frac{9}{12}$ (F. sp. 1396). Partiernes ordførere: Holger Larsen, Lorentzen, Aksel Møller, Bertel Dahlgaard, Alvilda Larsen og Søren Olesen. Henvist til samme udvalg som forslag til lov om ændring i lov om leje samt forslag til lov om godtgørelse for husleje-forhøjelse til alders- og invaliderentemodtagere m. fl.

Lovforslaget gik ud på, at der skulle opkræves en *tillægsafgift* til staten af ejendomme opført før 1. januar 1949, dog således at visse kategorier af ejendomme gik fri, samt en *tillægsgrundskyld* til staten på 10 promille årlig af det beløb, hvoraf en ejendom i medfør af lov nr. 352 af 7. august 1922 svarer grundskyld til staten.

De herom foreslåede bestemmelser var et led i bestræbelserne for at *mindske spændingen mellem de forskellige huslejeniveauer* og havde nær tilknytning til det af indenrigs- og boligministeren samtidig fremsatte forslag til lov om ændring i lejeloven. Tillægsgrundskylden var ifølge bemærkningerne til lovforslaget „tillige begrundet i det forhold, at den almindelige grundskyld til staten ikke er blevet forhøjet siden 1937 og derfor kun har kunnet stige i samme forhold som vurderingerne, medens de øvrige direkte skatter til staten såvel som forbrugs-skatterne er blevet forøget langt stærkere.“

Efter forslaget skulle tillægsafgiften pålignes på grundlag af ejendommens forskelsværdi, d. v. s. vurderingssum til ejendomsskyld ÷ grundværdi ved ejendommens seneste ansættelse inden lovens ikrafttræden.

Afgiftspligten omfattede principielt enhver ejendom, der ved lovens ikrafttræden var vurderet selvstændigt og som